

Svert nok!

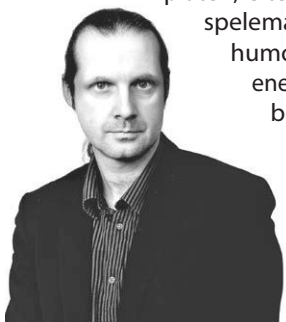
CD
Sver
«Fruen»
Ta:lik

Folkemusikkgruppa Sver står fram som det reneste «powerbandet» på sin andre plate, som har fått den megetsigende tittelen «Fruen». For dette er en hyllest til villskapen, til jentene både før og etter de blir «fruer», til spelemenn og til generelle energiutblåsninger enten de er musikalske eller de skjer på standplass.

Dette bandet, som spilte på Folkelarm i går og som har en rekke norgeskonserter foran seg, debuterte for et par år siden med selvtitulerte «Sver». Den var slett ikke noen dårlig debut, men det er nå det virkelig smeller, med en plate som oser av spillevilje, lodige tanker og sats i frasparkene.

De er fem karer fra Røros, Hardanger og Sverige, som stort sett trakterer tradisjonelle instrumenter som fele, torader og hardingfele, men som også innlemmer perkusjon, synth og akustiske gitarer. Når platas tittellåt sveives i gang kommer også Knut Reiersruds elektriske gitar inn med fullt trøkk, og skaper en form for folkrock som er både rufsete og energisk. Hør bare på «Fossegrimen», et reallt stryk av en låt, der alle bandets uttrykk tas i bruk. Og nettopp Knut Reiersrud får ta sin del av æren på produksjonssiden. Han får fram dynamikken og den helhetsmessige svingningen mellom det potente, oppfarenende og djevlesk svingende, og rolige partier og bakevjer der stemningene får lov til å bygge seg opp.

Sver har for øvrig en noe uvanlig blanding av tekst og musikk. Som folkemusikere flest blander de tradisjonell pols, halling og annet med originalmateriale, her skrevet av blant andre felespiller Olav L. Mjelvas (fyndtittler som «Fruen», «Akkar», «Pang!»). Så lar de det stå til på instrumentelt vis. Men Sver er ikke sværere enn at de også har tekstfølge. Vidar Berge har skrevet små lyriske tekster til låtene i CD-omslaget, og de har den samme saftige gløden som musikken. Med andre ord er dette en plate der det fysiske formatet gir stor merverdi. Se bare «Kommen frå Kongsvinger/Kongo» eller teksten til Jens Linells «Fjompen», en sang om fjompen som bur i oss all. Slik er platen, eltet av et glimrende spelemannslag, med stor humor, glimt i øyet og energi så det holder til både forspillet, festen og nachspillet attpå.

MODE
STEINKJER

Enda mer enn 10CC

Når et gammelt band kommer tilbake med bare ett av originalmedlemmene får man gjerne litt mindre enn det man betaler for. Når Graham Gouldman kommer som 10CC kan vi fort få *mer*. Ikke minst «No Milk Today».

10CC var Kevin Godley, Lol Creme, Eric Stewart og Graham Gouldman. Bare Gouldman er med i gruppa som i neste uke gjør tre konserter i Norge under dette navnet. Gouldman var med på å komponere sanger som «I'm Not In Love», «Rubber Bullets» og «The Things We Do For Love». Men mange år før skrev han også The Yardbirds' populære trilogi «Heart Full Of Soul», «For Your Love» og «Evil Hearted You». Han ga «Bus Stop» og «Look Through Any Window» til The Hollies. For ikke å snakke om *den* til Herman's Hermits, som fortsetter å være en farsott i Norge 44 år etter den ble laget: «No Milk Today».

Graham Gouldman spilte i flere mindre suksessrike Manchester-band før noen oppdaget at i alle fall sangene hans var verdt å ta vare på. I et intervju med Rolling Stone har Graham Nash fra The Hollies fortalt om hvordan Graham Gouldman kom inn i deres verden. – Manageren vår kom og sa, «det bor en liten jødisk gutt nedi gata, han sier han lager sanger. Kom så hører vi hva han har». Det var helt forbløffende å høre denne 16-åringen som allerede var låtskriver».

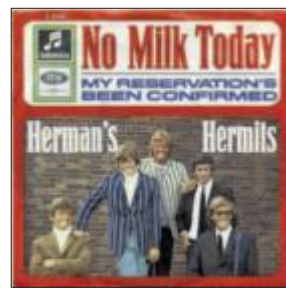
Nash bommer kanskje litt med denne med 16-åringen, men Gouldman skrev i alle fall de nevnte 60-tallshitene mens han fortsatt var tenåring. Og viste en forbausende moden holdning til håndverket. For i motsetning til hva man lett kan komme til å tro i dagens reklamefilmer handler ikke «No Milk Today» om folk som faller og slår seg. Peter «Herman» Noone har sagt at den perfekt fanger stemningen fra rekkehusbebyggelsen i Manchester. Den er nesten Manchester-utgaven av Ray Davies' London i «Dead End Street». Vi hører jo fort mistrivselen i linjer som «*But all that's left is a place dark and lonely/A terraced house in a mean street back of town*». Rart at ingen ennå har laget spillefilmen.

Da de spilte inn «No Milk Today» hadde Hermans produsent Mickie Most sluttet å bruke Hermits som gruppe på platene. I stedet fikk han hjelp av datidas fremste studiomusikere og arrangører. I dette tilfellet John Paul Jones, framtidig bassist i Led Zeppelin, og langt senere gjestemusiker med Supersilent på Punkt-festivalen i Kristiansand forrige helg. Verden er liten. «No Milk Today» er jo også en vedvarende hit i Norge med hjelp fra stadig nye melkerekklamer. Den lå også åtte uker på førsteplass her i landet etter utgivelsen i 1966, og nådde igjen en 4. plass i 2008. Sangen ble deretter spilt inn av Ingrid Olava, Alexander Rybak og Blacksheeps. Den er alene nok til å gjøre Graham Goldman til en attraksjon i seg selv.

Flere av de mest kjente sangene hans er med på soloalbumet «The Graham Gouldman Thing» fra 1968. Igjen produsert og arrangert sammen

med John Paul Jones. Det er et interessant album, ambisiøst orkestret, selv om den manglende responsen fikk Gouldman til å gå tilbake til skrivebordet. Han ble ansatt som husprodusent for det amerikanske «bubblegum»-musikkens oppfinnere Katzenetz-Katz. En kuriositet i karrieren er at den lille hitlåten «Sausalito» med The Ohio Express fra 1969 er framført av Graham Gouldman og det som senere skulle bli 10CC.

Graham Gouldmans kanskje fineste stund: «No Milk Today» med Herman's Hermits.

10CC var fire gamle venner fra Manchester som fant sammen i Eric Stewarts studio Strawberry. Her forente de Gouldman og

Stewarts utsøkte popteft og studiokompetanse med Kevin Godleys og Lol Cremes store ambisjoner om popkunst. 10CC begynte som satire over gammel

ÅRETS GJENFORENING

Omsider er det kommet dokumentasjon av sommerens store gjenforening, som bare 200 fikk se på ordentlig: Pink Floyds David Gilmour overtalte Roger Waters til å bli med på en veldedighetsopptreden til inntekt for palestinske barn. Til gjengjeld skal Gilmour ha lovet å synges «Comfortably Numb» på én konsert på neste års «The Wall»-turné. Søk på YouTube: gilmour, waters, numb